Пролетарыі ўсіх краін, еднайцеся!

ВОЛЬНАЯ ПРАЦА

Орган Беластоцкага абкома і таркома КП(б)Б і аблвыканкома.

Год выдання другі.

№ 29 (98)
ПАНЯДЗЕЛАК
5
ЛЮТАГА
1940 г.

Цана 10 капеек

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

ШЫРЭЙ РАЗГАРНУЦЬ АНТЫРЭЛІГІЙНУЮ ПРАПАГАНДУ

Таварыш Сталін у сваёй геніяльнай працы „Марксізм і нацыянальнае пытанне“ ўказвае, што партыя „заўсёды будзе пратэставаць супроць ганенняў на каталіцызм і пратэстанцызм, яна заўсёды будзе абараняць права нацый спавядаць любую рэлігію, але ў той же час яна, выходзячы з правільна зразумелых інтарэсаў пролетарыята, будзе агітаваць і супроць каталіцызма, і супроць пратэстанцызма, і супроць праваслаўя з тым, каб даставіць тaржаство соцыялістычнаму светапогляду“.

Ворагі совецкай улады, асабліва духавенства ўсіх вераспаведанняў і масцей, якім кішэла былая польская дзяржава, распаўсюджвалі самыя гнусныя паклёпы на партыю большэвікоў, на Совецкі ўрад, нібы-та ў Совецкім Саюзе арыштоўваюць і расстрэльваюць усіх тых, хто верыць у бога, што Совецкі ўрад нібы выдаў загад ператтварыць усе цэрквы ў канюшні. І калі Чырвоная Армія ўступала на тэрыторыю Заходняй Беларусі, то нашых байцоў і камандзіраў засыпалі пытаннямі: „Што ў вас робяць з людзьмі, якія вераць у бога?“, „Ці праўда, што веруючых знімаюць з работы?“ і г. д. Так глыбока была атручана свядомасць людзей, так бессаромна былі скажоны сапраўдныя адносіны партыі і совецкай улады да рэлігіі, якія асновaны на ўпартай растлумачальнай рабоце. Антырэлігійная прапаганда ў Совецкім Саюзе дапамагае веруючым парваць з рэлігійнымі забабонамі, стаць сапраўды свабоднымі людзьмі. Па меры росту культуры і свядомасці мас усё менш і менш становіцца веруючых, усё больш знікаюць рэлігійныя забабоны.

Усялякая рэлігія асновaна на падтрыманні эксплаататарскіх класаў, на прыгнечанні працоўных. Ксяндзы, папы і рабіны выступаюць як ярыя ворагі вызваленчай барацьбы народаў ад ланцугоў капіталізма, яны прапаведуюць пакорнасць: „Калі б'юць у адну шчаку, падстаўляй другую“. Рэлігія выступае як злейшы вораг улады рабочых і сялян— совецкай улады: і не толькі пропаведзямі, але і са зброяй у руках. Самымі сярэдневяковымі іезуіцкімі метадамі рэлігія змагалася і змагаецца з совецкай уладай.

Каталіцкая царква з дзікай нянавісцю сустрэла Кастрычніцкую рэволюцыю у СССР. Важак каталіцкай царквы, папа рымскі, падтрымаў ваенную інтэрвенцыю супроць СССР. У 1930 годзе папа рымскі выступіў ініцыятарам арганізацыі крыжовага паходу супроць СССР. Калі Чырвоная Армія прышла вызваліць сваіх адзінакроўных братоў з-пад гнёту польскіх паноў, і калі народ з радасцю сустрэў сваіх вызваліцеляў, то ксяндзы і папы сумесна з афіцэрамі заселі на званіцах у Гродна, Пінску і іншых гарадах і стралялі па Чырвонай Арміі з кулямётаў.

Англа-французскія імперыялісты, стварыўшы ўродлівую польскую дзяржаву, разглядалі яе як фарпост для барацьбы з СССР. У нагу з гэтымі падпальшчыкамі вайны ішла і каталіцкая царква на чале з папам рымскім. Нядарма сусветны каталіцкі з'езд быў склікан у 1937 г. іменна ў Польшчы, у Пазнані. Панская газета пісала з цынічнай адкрытасцю, чаму Пазнань выбрана месцам для з'езда. Тамy тлумачыць газета, што Пазнань знаходзіцца „перад варотамі СССР“. Каталіцкая царква лічылася ў Польшчы дзяржаўнай арганізацыяй. На падтрыманне каталіцкай царквы выдаткоўвалася куды больш грошай, чым на народную асвету, хаця і народная асвета была насычана ядам рэлігіі.

З устанаўленнем совецкай улады на тэрыторыі заходніх абласцей Беларусі Совецкі ўрад аддзяліў царкву ад дзяржавы і школу ад царквы. Совецкі ўрад не можа дапусціць, каб ксяндзы, папы і рабіны атручвалі ядам рэлігіі дзяцей. Яшчэ да Народнага Сабрання, яшчэ да таго, як народ вызначыў характар будучай улады, на шматлікіх сходах самі бацькі выказваліся за адмену выкладання рэлігіі ў школе. І гэта зусім зразумела. Народ, вызваліўшыся ад ланцугоў рабства, эксплаатацыі і бяспраўя, пачынае ўсведамляць класавую сутнасць рэлігіі.

Улічваючы выключны ўплыў рэлігіі, яе укараненне ў грамадскім жыцці і ў быту насельніцтва былой польскай дзяржавы, мы абавязаны больш шырока і арганізавана весці антырэлігійную прапаганду. Гэта асабліва важна зараз, у сувязі з падрыхтоўкай да выбараў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР. Гэту работу трэба пачаць з падрыхтоўкі кваліфікаваных кадраў прапагандыстаў - антырэлігійнікаў. Неабходна талкова, проста і глыбока растлумачваць у гуртках, на лекцыях адносіны совецкай улады да рэлігіі, сэнс аддзялення царквы ад дзяржавы і школы ад царквы. Трэба арганізаваць рад навуковых лекцый, суправаджаючы іх доследамі, дэманстрацыяй дэапазітываў і кінокарцін, якія-б растлумачвалі з'явы прыроды, арганізаваць рад лекцый, якія б глыбока паказалі на канкрэтных гістарычных дакументах класавую сутнасць рэлігіі, яе ролю ва ўмацаванні ўлады эксплаататараў над працоўнымі.

Трэба быць гатовымі да таго, каб адбіць вылазкі ксяндзоў, папоў і рабінаў, якія, безумоўна, будуць імкнуцца пашкодзіць паспяховаму правядзенню выбарчай кампаніі. Раённыя камітэты партыі і комсамола павінны ўдзяліць асаблівую ўвагу на правядзенне антырэлігійнай работы ў вёсцы, дзе вядуць варожую работу сярод насельніцтва, акрамя ксяндзоў і папоў, усялякія секты.

У выніку шырокай агітацыйнай работы, якая зараз разгарнулася па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі і Палажэння аб выбарах, у выніку разгортвання антырэлігійнай прапаганды, мы павінны дабіцца таго, каб усе выбаршчыкі прышлі 24 сакавіка да выбарчых урнаў і аддалі-б свае галасы за лепшых сыноў і дочак народа, каб забяспечыць новую перамогу блока комуністаў і беспартыйных.

ОПЕРЗВОДКА ШТАБА ЛЕНІНГРАДСКАЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

На працягу 3-га лютага на фронце не адбылося нічога істотнага. Наша авіяцыя зрабіла паспяховую бамбардыроўку ваенных аб'ектаў праціўніка.

Прысваенне звання Героя Совецкага Саюза ўдзельнікам дрэйфа на ледакольным параходзе „Георгий Седов“

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР за правядзенне гераічнага дрэйфа, выкананне абшырнай праграмы навуковых даследванняў у найцяжэйшых умовах Арктыкі і праяўленыя пры гэтым мужнасць і настойлівасць прысвоена званне **Героя Совецкага Саюза** з уручэннем **ордэна Леніна** і медалі **„Золотая Звезда“:**

Капітану ледакольнага парахода „Георгий Седов“ Бадзігіну, помпаліту Трафімаву, старшаму памочніку капітана Ефрэмаву, гідрографу Буйніцкаму, другому механіку Токарэву, трэцяму механіку Алферэву, радысту Палянскаму, радысту Бекасаву, боцману Бугорыну, машыністу Недзвецкаму, машыністу Шарыпаву, урачу Сабалеўскаму, матросу Гаманкову, качагару Гетману і повару Мегеру.

Усе ўдзельнікі гераічнага дрэйфа ўзнагароджаны таксама грашовай узнагародай па 25 тысяч рублёў кожны.

Узнагароджанне Героя Совецкага Саюза І. Д. Папаніна другой медаллю „Золотая Звезда“

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР за ўзорнае выкананне ўрадавага задання па вываду ледакольнага парахода „Георгий Седов“ з ільдоў Арктыкі і праяўлены пры гэтым гераізм, які дае права на атрыманне звання **Героя Совецкага Саюза**, начальнік урадавай экспедыцыі Герой Совецкага Саюза, **Іван Дзмітрыевіч Папанін** узнагароджан другой медаллю **„Золотая Звезда“**.

На радзіме ўзнагароджанага будзе ўстаноўлен бронзавы бюст героя.

Прысваенне звання Героя Совецкага Саюза капітану ледакола „Иосиф Сталин“ М. П. Белаусаву

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР за ўзорнае выкананне ўрадавага задання па вываду ледакольнага парахода „Георгий Седов“ з ільдоў Арктыкі капітану ледакола „Иосиф Сталин“ **Белаусаву Міхаілу Пракоф'евічу** прысвоена званне **Героя Совецкага Саюза** з уручэннем **ордэна Леніна** і медалі **„Золотая Звезда“**.

Узнагароджанне ледакольнага парахода „Георгий Седов“, ледакола „Иосиф Сталин“ и зверабойнага бота „Мурманец“

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР за гераічны дрэйф у ільдах Паўночнага Ледавітага акіяна і Грэнландскага мора на працягу 812 дзён ледакольны параход „Георгий Седов“ узнагароджан **Ордэнам Леніна**.

За ўзорнае выкананне ўрадавага задання па вываду „Седова“ з ільдоў Арктыкі ледакол „Иосиф Сталин“ узнагароджан **ордэнам Леніна.**

За ўзорнае правядзенне лёдавай разведкі ў Грэнландскім моры да вываду ледакольнага парахода „Георгий Седов“ з ільдоў зверабойны бот „Мурманец“ узнагароджан ордэнам **Працоўнага Чырвонага Сцягу**.

Узнагароджанне экіпажа ледакола „Иосиф Сталин“

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР за ўзорнае выкананне ўрадавага задання па вываду ледакольнага парахода „Георгий Седов“ з ільдоў Арктыкі і праяўленыя пры гэтым доблесць і мужнасць узнагароджан экіпаж ледакола „Иосиф Сталин“.

Ордэнам **„Красная звезда“** узнагароджана 2 чалавекі, ордэнам **Працоўнага Чырвонага Сцягу** — 7 чалавек, ордэнам **„Знак почета“** — 12 чалавек, медаллю **„За трудовую доблесть“** — 5 чалавек і медаллю **„За трудовое отличие“** — 30 чалавек.

Узнагароджанне членаў экіпажа зверабойнага бота „Мурманец“

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР за выдатнае выкананне задання ўрада па лёдавай разведцы ў час вываду з ільдоў ледакольнага парахода „Георгий Седов“ узнагароджаны: капітан „Мурманца“ Сулакоў Георгій Фёдаравіч — ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцягу, помпаліт Ніканораў Сіланцій Ніжандравіч—ордэнам „Знак почета“ і старшы механік Лёгкі Александр Іванавіч — медаллю „За трудовое отличие“.

Узнагароджанне экіпажа самалёта Н--171

Указам Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР за выдатнае выкананне задання ўрада па нясенню аховы безапаснасці дрэйфа ледакольнага парахода „Георгий Седов“ узнагароджан экіпаж самалёта Н—171 палярнай авіяцыі Галоўпаўночморшляху, які знаходзіцца на востраве Рудольфа.

Ордэнам Чырвонай Звязды ўзнагароджана тры чалавекі ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцягу — адзін чалавек, ордэнам „Знак почета“ — два чалавекі і медаллю „За трудовую доблесть“ — адзін чалавек.

(ТАСС).

Падрыхтоўка да выбараў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР

Соцыялістычнае спаборніцтва паміж акруговымі выбарчымі камісіямі

Акруговыя выбарчыя камісіі прыступілі да работы. Выбарчая камісія Чыгуначнай выбарчай акругі № 356 на першым сваім пасяджэнні выклікала на соцспаборніцтва Фабрычную выбарчую акругу і ўзяла на сябе наступныя абавязацельствы:

1. Арганізаваць у перыяд з 5 па 10 лютага вывучэнне Сталінскай Канстытуцыі СССР і БССР і Палажэння аб выбарах з членамі акруговай і ўчастковых выбарчых камісій.
2. Да 6 лютага закончыць падбор памяшканняў для ўчастковых камісій і агітпунктаў і разгарнуць рабсту ў іх. Афарміць памяшканні плакатамі, лозунгамі, партрэтамі і забяспечыць літаратурай.
3. На агітпунктах кожнага выбарчага ўчастка арганізаваць стол даведак па Канстытуцыі СССР і БССР і Палажэнні аб выбарах.
4. Дапамагчы ўчастковым выбарчым камісіям у выпуску насценных газет, у якіх адлюстроўваць ход падрыхтоўкі да выбараў.

У ЧЭСЦЬ ВЫБАРАЎ

Маладыя чыгуначнікі дэпо Беласток актыўна ўключыліся ў соцыялістычнае спаборніцтва, прысвечанае выбарчай кампаніі. Новымі вытворчымі перамогамі адказваюць яны на гістарычнае рашэнне партыі і ўрада.

Так, паравозная комсамольская брыгада ў саставе машыніста тав. Хлопцава і памочніка машыніста тав. Бесарабскага 25 студзеня правяла цяжкавагавы састаў у 1900 тон з г. Саколкі ў г. Беласток з тэхнічнай хуткасцю ў 46 км. у гадзіну.

Стаханавец механічнага цэха дэпо, комсамолец т. Папугаеў, які спаборнічае з маладым рабочым т. Дашчуком, штодзённа перавыконвае свой вытворчы план.

Токар т. Бертава ў чэсць выбараў у Вярхоўныя Советы СССР і БССР узяла на сябе абавязак працаваць без брака і трымаць сваё рабочае месца ў чыстаце. Зараз т. Бертава вылучана членам акруговай выбарчай камісіі па чыгуначнай выбарчай акрузе.

Сярод рабочых дэпо праводзіцца вялікая агітацыйная работа. Ва ўсіх цэхах працуюць гурткі па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі, даклада таварыша Сталіна на XVIII з'ездзе партыі і Палажэнняў аб выбарах у Вярхоўныя Советы СССР і БССР.

Створан агітацыйны калектыў з 36 чалавек для абслугоўвання выбаршчыкаў. У час абедзенага перапынку агітатары праводзяць чытку газет. Для хатніх гаспадынь таксама арганізуецца гурток па вывучэнню Сталінскай Канстытуцыі і выбарчага закона.

За час выбарчай кампаніі вырас актыў. Малады рабочы дэпо т. Цыўлік з'яўляецца агітатарам на выбарчым участку. Зараз ён падаў заяву аб уступленні ў комсамол.

Я. Чэрнухін.

Сход актывістаў выбарчай кампаніі

3 лютага ў памяшканні клуба першага тэкстыльнага камбіната адбыўся сход актывістаў выбарчай кампаніі. У сваім дакладзе дырэктар камбіната тав. Вальфсон падвёў некаторыя вынікі агітацыйна-масавай работы на камбінаце за прайшоўшыя дні.

— На нашым тэкстыльным камбінаце, —заявіў тав. Вальфсон, — на высокім палітычным узроўні прайшоў мітынг, прысвечаны Указам Вярхоўных Советаў СССР і БССР аб пачатку выбарчай кампаніі. Рабочыя і работніцы ўзялі на сябе канкрэтныя абавязацельствы. На камбінаце пачалі працаваць гурткі па вывучэнню выбарчага закона. З лепшых рабочых і работніц вылучаны агітатары. Падабрана 24 чалавекі ў члены ўчастковых выбарчых камісій.

Выступаўшыя ў спрэчках гаварылі аб тых вытворчых поспехах, якіх дабіўся калектыў камбіната за дні выбарчай кампаніі, і заклікалі актывістаў па-большэвіцку ўзяцца за правядзенне агітацыйна-масавай работы сярод выбаршчыкаў.

Шах.

В НАРКОМИНДЕЛЕ

3 февраля эстонский посланник г. Рей посетил Заместителя Народного Комиссара иностранных дел тов. В. П. Потемкина и передал ему ноту, содержащую сообщение о случае обстрела 2 февраля эстонского самолета советскими военными кораблями, стоящими в гавани города Таллина. Усматривая в указанном факте нарушение неприкосновенности территории Эстонской республики, правительство Эстонии поручило своему посланнику в Москве заявить нотой протест по этому поводу.

4 февраля тов. Потемкин передал г. Рейю ответную ноту Наркоминдела, излагающую об'яснение упомянутого обстрела эстонского самолета с советских военных кораблей. Согласно сообщению командования Краснознаменного Балтийского флота, вопреки договоренности с эстонским командованием, что эстонские самолеты не будут летать над портом Таллина и стоящими в нем советскими военными кораблями, 2 февраля в Таллине самолет типа «Бристоль бульдог», оказавшийся эстонским, уклонился от своего маршрута и несколько раз пролетел над советскими военными кораблями, которые, приняв его за иностранный, дали по нему несколько выстрелов зенитной артиллерии.

Константируя, что в данном случае имело место недоразумение, Советское правительство выразило по этому поводу свое сожаление.

(ТАСС).

БУРЖУАЗНЫЯ І ДРОБНАБУРЖУАЗНЫЯ АРГАНІЗАЦЫІ МОЛАДЗІ Ў БЫЛОЙ ПОЛЬСКАЙ ДЗЯРЖАВЕ

Становішча працоўнай моладзі ў былой панскай Польшчы было надзвычайна цяжкім. Велізарная армія беспрацоўных маладых рабочых, сялян і інтэлігентаў папаўнялася беспярапынна. Колькасць моладзі, занятай у буйнай і сярэдняй прамысловасці, якая складала ў 1931 г. 4,1 проц., знізілася ў 1937 г. да 2,6 проц. да агульнага ліку працуючых. Дзеці батракоў і бедных сялян, пазбаўленыя зямлі, работы і хлеба, былі асуджаны на галоднае, бесперспектыўнае жыццё.

Паўтара мільёны дзяцей былі па-за школай. З шасці з паловай мільёнаў непісьменных значную частку складала моладзь. Беларуская, украінская і яўрэйская моладзь пераносілі цяжкі нацыянальны і культурны прыгнёт. У 1934/35 гадах у Польшчы скончыла сярэднюю школу 10.784 палякі, 486 украінцаў і ўсяго толькі 55 беларусаў. Але і тыя нямногія, якім удалося атрымаць сярэднюю і нават вышэйшую асвету, у сваёй болшасці не маглі атрымаць работу па сваёй спецыяльнасці.

На фоне гэтага, амаль безвыходнага становішча нездавальненне шырокіх мас моладзі прымала ўсё больш вострыя формы. Працоўная моладзь ахвотна адгукалася на заклікі рэвалюцыйнага руху і ўважліва прыслухоўвалася да вестак з Усхода аб шчаслівым жыцці моладзі ў Совецкім Саюзе.

Але адначасова буржуазія і яе рэакцыйныя групіроўкі рабілі ўсё для таго, каб перахапіць бурныя настроі моладзі і прыцягнуць яе на свой бок пры дапамозе самай бессаромнай нацыяналістычнай і социяльнай дэмагогіі.

I.

Пануючая ў Польшы група пілсудчыкаў, смiглых, бекаў і масціцкіх і іх партыя, якая называла сябе ў апошні час ОЗН (абоз з'едначэння народовэго),— лагер нацыянальнага аб'яднання — мела не малую колькасць разнастайных маладзёжных арганізацый, арганізаваных пры дапамозе буйных асігнаванняў з дзяржаўнага фонда.

Пілсудчыкі, якія выражалі інтарэсы самых рэакцыйных груп фінансавага капітала, прымянялі разнастайныя метады палітычнага ашуканства і матэрыяльнага подкупу для таго, каб прыцягнуць моладзь. Яны апіраліся на розныя поўваенныя, спартыўныя і палітычныя арганізацыі моладзі.

Самай старой і шырокай поўваеннай арганізацыяй пілсудчыкаў, якая еднала перш за ўсё дарослую моладзь, быў «Саюз стральцоў». Гэта арганізацыя была цяснейшым чынам звязана з польскімі ваеннымі ўладамі, маючы сваёй мэтай падрыхтоўку маладых рабочых, сялян і інтэлігентаў да службы ў радах белапольскай арміі. Гэта рабілася не толькі шляхам баявых практыкаванняў і прымянення строгай казарменнай дысцыпліны, але і пры дапамозе адпаведнай палітычнай работы ў духу крайняга шавінізма і імперыялізма. Адным з асноўных лозунгаў «Саюза стральцоў» была барацьба з комунізмам. Моладзь, якую ўдавалася кіраўніцтву «Стральца» уцягнуць у яго рады абяцаннямі ўстроіць яе на работу або пагрозамі ўволіць з работы, выкарыстоўвалі неаднаразова ў якасці штрэйкбрэхераў.

Як прыманку для моладзі, арганізоўвалі ў «Стральцы» харавыя гурткі, аркестры, бібліятэкі. У спецыяльных атрадах, так званых «Арлят», кіраўніцтва «Стральца» арганізоўвала моладзь да 16-гадовага ўзросту.

Але неаднаразова маладыя рабочыя і сяляне, пераканаўшыся на ўласным вопыце ў контррэволюцыйным характары «Стральца», адыходзілі з яго радоў. Так было ў Беластоку ў час буйнай забастоўкі тэкстыльшчыкаў у 1933 годзе. Тады маладыя тэкстыльшчыкі, члены «Стральца», у Супраслі выступілі з гэтай арганізацыі і разам з усімі тэкстыльшчыкамі ўдзельнічалі ў вулічных дэманстрацыях, змагаючыся з паліцыяй.

Другой поўваеннай арганізацыяй, якая працавала сярод школьнай моладзі, быў «Саюз польскага герцэрства» (бойскауты). Першы пункт статута «Герцэрства» загадвае яго маладым членам «служыць Польшчы». Безумоўна, Польшчы памешчыкаў і капіталістаў. І бойскаутам унядраецца поўваенная дысцыпліна. Яны, як і ўся школьная моладзь у панскай Польшчы, «выхоўваліся» на «вялікіх прыкладах» шляхецкіх каралёў, на імперыялістычных марах аб Польшчы «ад мора да мора», на барска-клерыкальных раманах Сенкевіча (накшталт «Агнём і мячом», дзе крывавыя зверствы польскіх паноў над украінскім і беларускім сялянствам п[illegible]зваліся як «абарона культуры» і г. д.).

Моладзь стараліся прыцягнуць у рады бойскаутаў яшчэ такімі фразамі, як: «быць карысным, дапамагай грамадству», лозунгамі аховы прыроды, краязнаўства «польскіх усходніх акраін». Для бойскаутаў наладжваліся экскурсіі, ваенныя спартыўныя ігры і г. д. Пры «Герцэрстве» існавала арганізацыя дзяцей «Зухы» (малайцы).

На чале «Герцэрства» былі вядомыя пілсудчыкі: ваявода Гражынскі, адвакат Пасхальскі, а ў Беластоку іх апекуном быў сам «пан ваявода» генерал Пaслаўскі. За дзяржаўныя грошы выдавалася ў Беластоку іх спецыяльная газетка пад назвай «Гарцэрскі зэв крэсовы» (гарцэрскі заклік на акраінах).

Пілсудчыкі вялі сваю работу сярод рабочай і саматужнай моладзі, асабліва пры дапамозе ОМП (арганізацыя працоўнай моладзі). ОМП высоўвала лозунгі «грамадзянскага выхавання», фізкультуры, матэрыяльнай дапамогі і забеспячэння моладзі работай. ОМП перш за ўсё падкрэслівала пытанне беспрацоўя. Безумоўна, яна ніколі не заклікала моладзь на барацьбу супроць буржуазіі і яе дзяржавы за атрыманне работы. Наадварот, уся дзейнасць ОМП зводзілася да наладжвання майстэрань, дзе некаторыя маладыя беспрацоўныя абучаліся рамяслу, а потым накіроўваліся на работу ў дзяржаўныя прадпрыемствы або пасылаліся ў летнія лагеры на непасільную працу па будаўніцтву стратэгічных дарог. Уся дзейнасць ОМП вялася пад лозунгам «звязаць працоўную моладзь з польскай дзяржавай». Дзякуючы ўсякім манеўрам, асабліва па пытаннях беспрацоўя, ОМП змагла прыцягнуць пэўную колькасць маладых рабочых у свае рады, у тым ліку і ў Беластоку.

Ярка палітычнай арганізацыяй пілсудчыкаў сярод моладзі быў «Легіён млодых». Спачатку гэта арганізацыя разгортвала сваю дзейнасць сярод студэнтаў, а потым і сярод маладых рабочых. У сваіх выданнях і выступленнях «Легіён млодых» ужываў самую цынічную дэмагогію. — Капіталістычны лад — гэта прычына галечы і няшчасця грамадства. Мы павінны стаць на барацьбу за новы лад соцыяльнай справядлівасці. — крычалі дэмагогі з «Легіёна млодых». Яны заяўлялі, што Польшчу трэба вызваліць ад панавання іншакраінных, але, безумоўна, не ад сваіх, польскіх капіталістаў. Яны аралі аб тым, што банкі і буйную прамысловасць трэба аддаць, безумоўна, не народу, а дзяржаве сміглы і бека. — Мы не шавіністы, а дзяржаўныя нацыяналісты, — крычалі легіёнаўцы. — Мы павінны выканаць сваю вядучую ролю ў адносінах да славянскіх нацыянальных меншасцей (чытай: запрыгоньваць украінцаў, беларусаў, літоўцаў і г. д.) і да народаў між Чорным і Балтыйскім морамі.

Барацьба з комунізмам і сляпое падначаленне рыдзу смігламу — вось у асноўным «праграма» «Легіёна млодых». Але сярод яго членаў маладых рабочых і інтэлігентаў былі і такія, якія не хацелі ісці па гэтаму шляху. У арганізацыі адбыўся раскол. Частка членаў вышла з яе. Але кіраўнікі так званай «левіцы» «Легіёна млодых» не пайшлі далёка. Яны далучыліся да левай па фразах, а контррэволюцыйнай па сутнасці ППС.

У пілсудчыкаўскіх маладзёжных арганізацыях на фоне растучага нездавальнення нізоў, узмацнялася і ўнутраная грызня за ўплыў, за пасты і дзяржаўныя субсідыі, якая прыняла самыя брудныя і гнілыя формы з моманту стварэння ОЗН і яго маладзёжнага аддзялення «Службы млодых». Яна, не маючы ніякай апоры сярод моладзі, старалася падпарадкаваць сабе ўсе вышэй указаныя маладзёжныя арганізацыі пілсудчыкаў, аднак з малым поспехам. У сваім органе «Заўтра Польшчы» «Служба млодых» высоўвала самыя чорнасоценныя лозунгі нацыяналізма і антысемітызма: «Польшча для палякаў», «Асімілірваць з польскім маналітам славянскіх братоў на акраінах», «Прагнаць яўрэяў» і г. д.

У вёсцы ОЗН меў сваёй маладзёжнай арганізацыяй «Цэнтральны саюз маладой вёскі» на чале з Гератам. Ён высоўваў лозунгі: «Моцных самастойных гаспадарак» (чытай: кулацкіх). «Інтэнсіфікацыі сельскай гаспадаркі», і перш за ўсё яго падпарадкаванне патрабаванням польскага імперыялізма і яго арміі на выпадак вайны. Арганізацыі «Цэнтральнага саюза маладой вёскі» былі насаджаны старастамі і паліцыяй і ажыццяўлялі сваю дзейнасць ва ўсіх паветах былога Беластоцкага ваяводства.

II.

Другую вялікую групу буржуазных маладзёжных арганізацый складалі арганізацыі нацыянальнай дэмакратыі (эндэцыі). Да ліку такіх арганізацый трэба залічыць «Саюз моладзі вшэхпольскай» і адкалоўшыйся ад эндэцыі ОНР (лагер нацыянальна-радыкальны), групу «Фаланга» і г. д., у радах якіх у першую чаргу была моладзь.

«Моладзь вшэхпольская» арудавала ў першую чаргу сярод студэнтаў і вучняў. Яна, як і ўся НД, праўзглашала самы чорны нацыяналізм і антысемітызм. Яна арганізоўвала гнусную кампанію супроць прыёмы яўрэяў ва універсітэты і сярэднія школы, за так званае «скамеечнае гэта» ва універсітэтах, гэта значыць за тое, каб яўрэйскія студэнты сядзелі на особных спецыяльна абазначаных партах. Тых, хто не падпарадкоўваўся іх распараджэнням, яны крывава збівалі, а часам і забівалі, як эта было ў Львове. Яны ўзначальвалі кожнае рэакцыйнае выступленне супроць рабочых і інтэлігентаў. Эндэцкія студэнты і іншыя члены іх арганізацыі наладжвалі крывавыя яўрэйскія пагромы.

Не гледзячы на сваё разнагалоссе з пілсудчыкамі і свой апазіцыйны тон у адносінах да ўрада, яны заўсёды дружна выступалі разам з пілсудчыкамі і супроць Чэхаславакіі, і супроць Літвы. Адны і другія былі і з'яўляюцца заклятымі ворагамі рабочага руху, комунізма і Совецкага Саюза.

Уплыў эндэцкіх маладзёжных арганізацый сярод інтэлігенцыі і адсталых маладых рабочых і сялян быў у свой час, дзякуючы іх дэмагагічнай апазіцыйнай фразеалогіі, мацней, чым уплыў пілсудчыкаў.

Самую вострую контррэволюцыйную работу вёў ОНР (лагер нацыянальна - радыкальны). Высоўваючы дэмагагічныя лозунгі барацьбы з яўрэйскімі банкірамі і іншаземным капіталам, за работу для беспрацоўных палякаў, яны арганізоўвалі банды, якія з палкамі і зброяй у руках нападалі на памяшканні профсаюзаў, крывава збіваючы і забіваючы рабочых. Калі пілсудчыкаўскія ўлады, якія фактычна падтрымлівалі ўсе іх злачынствы, пад націскам грамадскай думкі забаранілі фармальна іх дзейнасць, — тады ОНР у далейшым беспакарана праводзіў сваю бандыцкую работу, стараючыся адначасова выкарыстаць для сябе арэол «нелегальнай» арганізацыі.

Частка маладзёжна - эндэцкіх элементаў перайшла ў лагер пілсудчыкаў, асабліва з моманту стварэння ОЗН. Яна была прыцягнута тлустымі падачкамі. У маладзёжную арганізацыю ОЗН улілася частка арганізацыі «Фалангі», якая адкалолася ў свой час ад эндэцыі.

Усё гэта зусім зразумела, бо як пілсудчыкаўскія, так і эндэцкія маладзёжныя арганізацыі з'яўляюцца самымі заклятымі ворагамі рабочых, сялян, прыгнечаных народаў, ворагамі комунізма і Совецкага Саюза.

Варта яшчэ ўказаць на «Каталіцкі саюз моладзі». Гэта арганізацыя была адносна шырока распаўсюджана і распалагала вялікімі грашовымі фондамі і вялікім апаратам рэакцыйных выданняў, бібліятэк, школ, дзіцячых садоў, майстэрань, курсаў сельгаснавуча і г. д. Яна выкарыстоўвала ўсялякія способы для атручвання моладзі ядам клерыкалізма і шавінізма, ненавісці да ўсяго, што звязана з рабочым рухам, з комунізмам.

Зусім зразумела, што ва ўмовах вызваленай Заходняй Беларусі рэшткі гэтых арганізацый вядуць і будуць весці падрыўную работу супроць улады рабочых і сялян, супроць совецкай улады.

Комсамол — адзіны важак совецкай моладзі — павінен да канца выкрыць контррэволюцыйную сутнасць усіх гэтых буржуазных арганізацый моладзі, разграміць іх дзейнасць, якая сямтам яшчэ праяўляецца, асабліва ў школах, і дабіцца таго, каб у прадстаячых выбарах уся моладзь, якая дасягнула 18-гадовага ўзросту, дружна пайшла да выбарчых урнаў, прадэманстравала сваю згуртаванасць вакол Ленінска-Сталінскага комсамола, вакол партыі, вакол найвялікшага друга моладзі — вялікага Сталіна.

С. А. Натансон.

В ПОМОЩЬ ИЗБИРАТЕЛЮ

ВЕРХОВНЫЙ СОВЕТ СССР

По старой Конституции СССР, действовавшей до декабря 1936 года, верховным органом государственной власти в Советском Союзе был Всесоюзный с'езд Советов, а в промежуток между с'ездами Советов — Центральный Исполнительный Комитет СССР (сокращенно ЦИК СССР).

Сталинская Конституция внесла большие изменения в организацию высшей государственной власти СССР. По новой Конституции СССР, высшим органом государственной власти является **Верховный Совет СССР.** Он избирается сроком на 4 года гражданами СССР на основе всеобщего, равного и прямого избирательного права при тайном голосовании.

Верховный Совет — единственный законодательный орган Союза ССР.

Верховный Совет СССР представляет Советский Союз в международных сношениях с другими государствами, заключает и утверждает с ними договоры. В ведении Верховного Совета находятся организация обороны и руководства всеми вооруженными силами СССР, охрана государственной безопасности. Верховный Совет следит за исполнением Конституции СССР, принимает в состав СССР новые республики, утверждает изменение границ между союзными республиками и образование новых краев, областей, а также новых автономных республик в составе союзных республик. Верховный Совет устанавливает народнохозяйственные планы СССР, утверждает единый государственный бюджет и др.

Верховный Совет СССР состоит из двух палат: **Совета Союза и Совета Национальностей.**

Для чего нужны две палаты Верховного Совета?

Товарищ Сталин в своем докладе на Чрезвычайном VIII Всесоюзном с'езде Советов следующим образом об'яснил, почему необходим Совет Национальностей: «...СССР не есть единое национальное государство. СССР есть, как известно, многонациональное государство. У нас имеется верховный орган, где представлены **общие** интересы всех трудящихся СССР независимо от их национальности. Это — Совет Союза. Но у национальностей СССР кроме общих интересов имеются еще **свои особые, специфические** интересы, связанные с их национальными особенностями. Можно ли пренебрегать этими специфическими интересами? Нет, нельзя. Нужен ли специальный верховный орган, который бы отражал эти именно специфические интересы? Безусловно нужен. Не может быть сомнения, что без такого органа невозможно было бы управлять таким многонациональным государством, как СССР. Таким органом является вторая палата, Совет Национальностей СССР».

Обе палаты Верховного Совета — Совет Союза и Совет Национальностей — **равноправны.** Они имеют одинаковое право представлять на утверждение Верховного Совета СССР проект того или иного закона. Закон считается утвержденным только тогда, когда он принят **обеими** палатами.

Верховный Совет СССР на совместном заседании обеих палат образует Правительство СССР — **Совет Народных Комиссаров СССР.**

Обе палаты Верховного Совета СССР начинают и заканчивают свои сессии (заседания) одновременно.

Могут спросить: ну, а что, если между Советом Союза и Советом Национальностей обнаружится разногласие по какому-нибудь вопросу? В таком случае создается на равных началах **согласительная комиссия** из представителей обеих палат. Эта комиссия и разрешает спорный вопрос. Если комиссия не придет к согласному решению или ее решение не удовлетворит одну из палат, тогда спорный вопрос снова рассматривается в обеих палатах. Если же и на этот раз палаты не придут к согласному решению, тогда Президиум Верховного Совета распускает Верховный Совет и назначает новые выборы.

Президиум Верховного Совета избирается на совместном заседании обеих палат. В состав Президиума входят председатель Президиума, одиннадцать его заместителей, секретарь Президиума и 24 члена Президиума.

Каковы полномочия Президиума Верховного Совета СССР?

Президиум Верховного Совета СССР созывает сессии Верховного Совета: распускает Верховный Совет в случае, описанном выше, и назначает новые выборы; дает толкование действующих законов СССР и издает указы: производит по собственной инициативе или по требованию одной из союзных республик всенародный опрос (референдум).

В период между сессиями Верховного Совета Президиум освобождает от должности и назначает отдельных народных комиссаров СССР; награждает орденами и присваивает почетные звания СССР; осуществляет право помилования; назначает и сменяет высшее командование вооруженных сил СССР; об'являет состояние войны в случае военного нападения на СССР или в случае необходимости выполнить то или другое международное обязательство по договорам о взаимной обороне от агрессии; об'являет общую и частичную мобилизацию и др.

Во всей своей деятельности Президиум Верховного Совета подотчетен Верховному Совету СССР.

* * *

Первые выборы в Верховный Совет СССР происходили 12 декабря 1937 года. Избирательная кампания началась за два месяца до этого срока. Она развертывалась в обстановке исключительного политического и трудового под'ема миллионных масс. Сотни тысяч активистов участвовали в раз'яснительной работе, миллионы принимали участие в кружках, где изучались Сталинская Конституция и избирательный закон.

С особенной тщательностью трудящиеся подходили к выдвижению кандидатов в депутаты Верховного Совета СССР. Каждая кандидатура обсуждалась на многочисленных собраниях. Выдвигались партийные и непартийные большевики, люди, известные своей преданностью делу рабочего класса, делу партии Ленина—Сталина, делу социализма.

7 декабря 1937 года, за несколько дней до выборов, Центральный Комитет Всесоюзной Коммунистической партии (большевиков) опубликовал обращение ко всем избирателям — рабочим, работницам, крестьянам и крестьянкам, к Красной Армии, к советской интеллигенции. Партия большевиков в этом обращении заявляла, что она выступает на выборах **в блоке, в союзе с беспартийными рабочими, крестьянами, служащими, интеллигенцией.** Центральный Комитет партии призывал всех коммунистов и беспартийных голосовать за кандидатов блока.

12 декабря 1937 года было днем всенародного праздника. В голосовании приняло участие 96,8 проц. избирателей. За кандидатов блока коммунистов и беспартийных голосовало 98,6 проц. всего числа участвовавших в голосовании.

Советский народ продемонстрировал перед всем миром свое величайшее морально-политическое единство, свою преданность делу коммунизма.

Под знаком непобедимого блока коммунистов и беспартийных советский народ одержал затем такую же блестящую победу на выборах в Верховные Советы союзных и автономных республик и в местные Советы депутатов трудящихся.

Нет сомнения, что освобожденные народы западных областей Украины и Белоруссии проведут выборы в Верховный Совет СССР и в республиканские Верховные Советы на таком же высоком идейном и политическом уровне, как это было два года назад в СССР, как это было на выборах в Народные Собрания Западной Украины и Западной Белоруссии в октябре прошлого года. С полным сознанием ответственности освобожденные народы западных областей Украины и Белоруссии, влившиеся в семью народов СССР, пошлют в верховные органы советской власти лучших и достойнейших сынов и дочерей, преданных до конца делу трудящихся, готовых самоотверженно бороться за полную ликвидацию проклятого наследия панского гнета и помещичье-капиталистической эксплоатации, за создание новой, счастливой жизни.

НАРОДНАЯ ЭПОПЕЯ

2 февраля в столицу советской страны, озаренную рубиновыми звездами Кремля, прибыли смелые исследователи Арктики—моряки славного корабля „Седов“.

Весь наш могучий народ сердечно аплодирует отважным седовцам-героям, в которых воплощены замечательные качества советских людей.

Героизм прочно вошел в быт нашего народа. Он находит свое выражение в трудовых подвигах стахановцев промышленности, транспорта, социалистических полей, в мужестве и отваге покорителей Арктики, в героических делах доблестных воинов нашей Красной Армии и Красного Флота, ведущих победоносную борьбу с подлыми белофинскими бандами поджигателей войны.

Советский народ—народ героев, народ созидателей—торжественно отмечает день возвращения в Москву богатырей Арктики. Это — завершение новой народной эпопеи, слава о которой переживет века.

Нам, полярным летчикам, встречавшимся лицом к лицу с арктическими бурями и морозами, особенно понятна та несказанная отвага, с которой седовцы делали свою большую, нужную работу в пустынях Северного Ледовитого океана.

Каждый год сопровождается новыми и новыми успехами в деле покорения Арктики. Недалек тот день, когда эта суровая область будет целиком освоена советскими людьми. Недалек тот день, когда директива XVIII съезда нашей партии будет выполнена — Северный морской путь станет нормально действующей водной магистралью.

М. В. Водопьянов
Герой Советского Союза

КАКОВЫ ПЛАНЫ СЕДОВЦЕВ НА БЛИЖАЙШИЕ ДНИ?

В ответ на это тов. К. С. Бадигин сообщил вчера корреспонденту ТАСС:

— Вечером все мы выезжаем в один из подмосковных домов отдыха, где проведем несколько дней. Послушаем музыку, почитаем, побегаем на лыжах. По возвращении в Москву мы побываем во дворцах и домах культуры, где встретимся с трудящимися столицы.

(ТАСС).

СЕДОВЦАМ

Сквозь широты ледяного плена
Зигзагами ложился славный путь,
Трещали льды, ползла седая пена
Их сталью отразила ледокола грудь.

Пустыня ледяная знойна и сурова:
Пурга, морозы, бури, шторм и шквал.
Сквозь них прошли бойцы „Седова“ —
В борьбе их партия и Сталин закалял.

Все дальше уносило ледокол в пустыню,
Молчал безбрежный белый океан.
И только изредка он покрывался синью,
На мачты опускалась мгла-туман.

В далеком дрейфе у вершины мира
Пятнадцать моряков бесстрашия полны:
Ловили жадно вызовы эфира,
И делом отвечали Сталину сыны.

Разрезав север от границ Востока,
Оставив позади необозримый лед,
В Гренландском море подняли высоко
Великой славы знамя в небосвод.

Прощай, прославленное знамя боевое,
Во славу родины, любимого вождя!
Герой труда, встречай борьбы героя,
Вы творите для жизни, жизни не щадя.

Красноармеец
Н. Шидловский

ШКОЛЬНАЕ ЖЫЦЦЁ

У вёсцы Тыльвіца, Беластоцкага раёна пры панаванні польскіх улад у школе займалася 100 дзяцей, а зараз у гэтай-жа школе навучаецца 300 дзяцей.

На здымку: група вучняў, якая ўпершыню прышла ў школу.

(Фота Сапір).

За антырэлігійнае выхаванне ў школе

Пераход школ Беластока на 6-дзёнку быў значным крокам наперад па шляху антырэлігійнай прапаганды. Школа прыняла зусім другі выгляд. У суботу і нядзелю ідуць нармальныя заняткі. Паступова ў свядомасці дзяцей гэтыя дні трацяць сваю ўрачыстасць, набываюць значэнне нармальных будничных дзён. Са сцен зняты іконы і крыжы. У школы не прыходзяць больш ксяндзы, рабіны і інш.

Фармальна зроблена ўсё. Але гэта не значыць, што з рэлігіяй у свядомасці дзяцей пакончана. Наперадзе — вялікая работа па антырэлігійнаму выхаванню.

Добры пачатак у гэтым напрамку зрабіла былая яўрэйская школа «Тахкемонэ», якая раней знаходзілася пад непасрэдным уплывам рэлігіі. Большасць выкладчыкаў гэтай школы былі рабінамі і «меламедамі». Яны выхоўвалі моладзь у фанатычнай, сляпой набожнасці, унядралі ў ёй страх перад богам. На ўсіх дзвярах школы віселі так званыя «мезузы» якія нібы-та ахоўвалі яўрэяў ад «злога духу». На сценах віселі партрэты «вялікіх рабінаў» і біблейскіх «герояў».

У выніку праведзенай работы вучні гэтай школы за малым выключэннем прыходзяць у суботу на ўрокі. Самі вучні пасля гутаркі дырэктара і завуча пазнімалі з дзвярэй «мезузы».

На жаль, гэтага нельга сказаць аб большасці школ Беластока. Навучанне вядзецца па савецкіх праграмах, а гэта значыць, што вучэбны матэрыял насычаецца антырэлігійнымі фактамі. Але акрамя гэтага ў школах нічога не робіцца. Ні ў адной школе горада не вядзецца яшчэ сапраўдная антырэлігійная работа. У кожнай школе ёсць пэўная колькасць вучняў, якія не прыходзяць у нядзелю ці суботу на ўрокі, якія не пішуць у суботу і не падрыхтоўваюць урокі ў пятніцу. Яны наведваюць у гэтыя дні касцёлы і сінагогі.

У другую нядзелю пасля канікул у 1-й школе адсутнічала 84 вучні, у суботу—27 студзеня—у 7-й школе адсутнічала 82 вучні, што складае 14 проц. У адным пятым класе 14-й школы 6 вучняў не пішуць у суботу. 2-га лютага (каталіцкае свята) з 565 вучняў трэцяй школы 88 не прышлі на заняткі.

Такое становішча наглядаецца ў многіх школах горада. Неабходна шырэй разгарнуць работу па антырэлігійнаму выхаванню школьнікаў. Акрамя выхаваўчай работы на ўроку, трэба арганізаваць пазашкольныя заняткі ў гуртках, практыкаваць гутаркі, лекцыі і даклады на антырэлігійныя тэмы.

Лірская

АРГАНІЗАЦЫЙНЫЯ НЕПАЛАДКІ Ў ШКОЛАХ

Зусім змяніўся твар школы пасля канікул. Класы запоўнілі новыя вучні. Поплеч, на адной парце, сядзяць хлопчыкі і дзяўчынкі. Змяніўся змест урокаў, новы дух павеяў па класах.

Але варта прайсціся па школах Беластока, каб заўважыць, што ў школах яшчэ многа арганізацыйных непаладак. Асабліва ажыўлены кабінеты дырэктараў. Усё новыя і новыя вучні прыходзяць да дырэктара з просьбай запісаць іх у школу. Сярод іх ёсць многа сялянскай моладзі, якая прыехала цяпер у горад вучыцца. У 14-й школе адкрыўся новы пяты клас, які складаецца выключна з хлопцаў і дзяўчат вёскі Плюцічы. Сярод наведвальнікаў кабінета дырэктара ёсць вучні, якія жадаюць навучацца на рускай мове. Але тут ёсць і такія вучні, якім проста падабаецца вандраваць з адной школы ў другую.

У час рэарганізацыі школ адбыліся значныя ператасоўкі вучняў. Цэлыя класы, паловы класаў і асобныя вучні пераводзіліся з адной школы ў другую. Спісы вучняў, якіх пераводзілі, складаліся кабінетным парадкам, без уліку тэрытарыяльных умоў. У выніку масавыя пераходы вучняў з школы ў школу не спыняюцца і зараз. Суматоху выкарысталі другагоднікі, адстаючыя вучні, якія, забраўшы свае дакументы з школы, ішлі ў другую школу, абманвалі там дырэктара і садзіліся класам вышэй. Так, у 6-й школе ляжаць дакументы вучняў 9-га класа Любецкай, Крынскай і іншых, якія ўжо даўно вучацца ў 14-й школе. Слабая вучаніца 8-га класа 7-й школы Онін прынята ў 9 клас 14-й школы.

У выніку такой арганізацыйнай неразбярыхі атрымліваецца перагрузка класаў у адной школе і свабодныя месцы ў другой. У 3-й школе, напрыклад, на запраектаваныя два восьмых класы ёсць усяго 5 вучняў, а астатнія лічуцца па спісках, але прыняты ў другія школы. У 7-м класе 11 вучняў, у той час як у першай школе, якая знаходзіцца па суседству, праз вуліцу, — у трох пятых класах ёсць звыш 120 вучняў.

Некаторыя дырэктары школ, не гледзячы на загад горана, у шкурніцкіх мэтах працягваюць пераманьваць да сабе вучняў з другіх школ. (Такім шляхам «пераўкамплектаваліся» дырэктары 14-й, 2-й, 1-й і іншых школ).

У сувязі з цякучасцю вучняў аслаблена дысцыпліна ў школе. Масавыя спазненні на ўрокі без уважлівых прычын — недахоп, які наглядаецца амаль ва ўсіх школах горада. У многіх школах 5—6 проц. вучняў прыходзяць у клас пасля званка. Нарушэнні дысцыпліны наглядаюцца і ў час урокаў. На перапынках-жа ў 1-й і 5-й школах зусім не чуваць званка — такі шум і гам стаіць у карыдорах. У 14-й школе ў час перапынку сустракаюцца вучні з партфелямі і шапкамі ў руках. На пытанне, куды вы ідзеце, яны адказваюць: мы шукаем свой клас, ён некуды перасяліўся. Праўда, у некаторых школах выхаваўчая работа настаўнікаў дае ўжо свае вынікі. У школах № 6 і 8 заўважаецца значнае паляпшэнне дысцыпліны ў параўнанні з першым паўгоддзем. І ўсё-ж выхаванне свядомай дысцыпліны — самае набалеўшае пытанне, якое патрабуе найвялікшай увагі настаўнікаў, бацькоў і саміх вучняў. Толькі пры ўзмоцненай выхаваўчай рабоце вучні зразумеюць, як трэба адносіцца да школы і да вучобы.

Р. Л.

ВЫБАРЫ ВУЧНЁЎСКІХ АРГАНІЗАЦЫЙ

У школах вобласці праходзяць зараз выбары класных арганізатараў і вучнёўскіх камітэтаў. У свае арганізацыі вучні выбіраюць лепшых таварышоў, якія паказваюць прыклады ў вучобе і дысцыпліне.

Днямі ў школе № 14 Беластока адбылася канферэнцыя вучняў па пытанню выбараў вучкома. Прадстаўнік падшэфнай арганізацыі тав. Глазаў пазнаёміў вучняў з работай вучкомаў у маскоўскіх школах. На канферэнцыі выступалі многія вучні. Вучань Крэкус у сваім выступленні гаварыў аб тым, што ў вучком трэба выбраць лепшых вучняў, якія карыстаюцца аўтарытэтам, не маюць недахопаў у вучобе і паводзінах.

Пасля дэтальнага абгаварэння кандыдатур канферэнцыя выбрала вучнёўскі камітэт у складзе 7 вучняў. Старшынёй вучкома выбрана вучаніца 8 класа Алексейчук.

Л. Р.

Герои боев с белофиннами

Доблесть, мужество

Имена все новых и новых героев, прославивших нашу родину своим мужеством и отвагой в боях с белофиннами, узнает наш народ.

Прекрасен образ Героя Советского Союза батальонного комиссара Дмитрия Александровича **Балаханова**. Десятки раз, всегда впереди своей части, он вел бойцов в стремительные атаки. Личным примером он увлекал бойцов, в жестоких схватках добивался решительной победы.

Во время боя за овладение одной неприятельской деревней тов. Балаханову с небольшой группой бойцов была поручена ответственная задача. Выполняя приказ, он должен был сдерживать натиск многочисленного врага. Группа Балаханова пулеметным и винтовочным огнем, гранатами отбила десятки неприятельских атак, надолго задержав его на одном рубеже.

В другой раз, готовясь форсировать реку, наши части встретили крупный неприятельский заслон. Враг хотел сохранить за собой выгодный рубеж. Комиссар первым бросился в атаку, увлекая за собой бойцов. Бандиты не ожидали удара и поспешно откатились назад. Победа досталась нам.

Бойцы знали, как любит, как бережет их батальонный комиссар Балаханов. Увидев раненого, не обращая внимания на вражеский огонь, тов. Балаханов всегда придет ему на помощь и вынесет в безопасное место. 15 раненых товарищей он вынес из-под огня.

Вместе с тов. Балахановым почетное звание Героя Советского Союза получили танкист Никита **Русин** и водитель трактора Анатоли **Койда.**

Танк тов. Русина смело шел на врага. Он рвал проволочные заграждения, легко преодолевая рвы, обходил приготовленные неприятелем ловушки. Не обращая внимания на ураганный артиллерийский агонь врага, Русин врезался на танке в гущу противника. Нанеся ему сокрушительные удары, уничтожив несколько противотанковых орудий, пулеметных точек, раздавив гусеницами танка немалое количество пехоты, блестяще выполнив задание, Русин повел танк обратно. Тогда враг открыл по советскому танку ураганный огонь. Удачно маневрируя, увертываясь от артиллерийских снарядов, Русин уходил все дальше и дальше. Вдруг на дороге он увидел раненого советского бойца.

— Надо спасти, — мгновенно промелькнуло в голове у Русина.

Затормозив машину, герой-танкист вылез из танка. Пренебрегая опасностью, не обращая внимания на рвущиеся кругом снаряды, Русин подобрался к раненому, взял его на руки. Втащив раненого в танк, Русин стремительно рванул машину к своим. Прошли минуты, и две жизни были вне опасности.

Красноармеец Койда вез на тракторе припасы и пищу бойцам. Вдруг невдалеке послышались частые выстрелы. Оглянувшись, Койда увидел, что белофинны напали на группу бойцов, охранявшую полковой командный пункт. Превосходство было на стороне противника.

— Надо выручать товарищей, — подумал Койда и соскочил с трактора.

Он нашел бездействовавший пулемет и начал стрелять из него по врагу. Метко бил водитель трактора, сея среди бандитов смерть. Враг, не устояв, отступил тогда, когда у Койды не осталось ни одного патрона.

Но белофинны вскоре оправились и повели новую атаку. Койда сел снова на свой трактор, и тот, подчиняясь умелым рукам своего хозяина - водителя, повернулся стальной грудью навстречу ошалевшим от предвкушения легкой победы финнам. Лязгающие гусеницы подмяли под себя сразу двух шюцкоровцев. Потом еще, еще... Продолжая маневрировать, Койда вел непрерывный огонь из ручного пулемета, укрепленного на машине.

Видя, как один боец геройски сражается против целой хищной своры врагов, красноармейцы, охранявшие штаб полка, поднялись в атаку. Поднялись в едином патриотическом порыве и опрокинули врага.

Политработник сталинской выучки младший политрук Михаил **Манакин,** во главе своих неустрашимых бойцов, неоднократно участвовал в боях с белофиннами. В одной из таких схваток Манакин скрытно провел свой отряд во фланг противнику, обрушился на него, внес расстройство в его ряды. Отряд захватил двух пленных и два станковых пулемета.

27 декабря отряд Манакина дважды ходил в контратаку, отражая натиск многочисленного врага. Звание Героя Советского Союза — достойная награда младшему политруку Манакину.

Награжденный орденом Ленина полковник **Дряхлов** показал в боях замечательные способности большевика-командира. 3 и 4 декабря его часть с минимальными потерями откинула противника из хорошо укрепленного района. В этих боях часть уничтожила вражеский штаб, захватила пленных, 12 станковых пулеметов, несколько тысяч патронов, две грузовых автомашины.

Однажды, организуя переправу передового подразделения через взорванный мост, отважный командир был контужен. Но он не оставил поля боя и продолжал воодушевлять красноармейцев.

Начальник инженерной службы капитан Василий **Гущин** двигается всегда в голове части с разведчиками или танкистами. Гущина видели всюду, где требовалось разведать минированные поля, разобрать завалы, уничтожить надолбы, взорвать фугасы. Хладнокровно выполняя опасную и важную работу, он спас сотни жизней, обеспечивая быстрое продвижение наступающих войск. Гущин лично из'ял 150 мин. О нем бойцы говорят: «Раз Гущин прошел, иди за ним смело. Здесь, брат, дорога верная».

Прикрывая правый фланг отряда, пулеметчик **Медведев** в одиночку поливал врага свинцовым огнем. Но вот снарядом противника пулемет Медведева выведен из строя. Забрав замок и патроны, Медведев вместе с отделенным командиром Лобода переходит на стоящий неподалеку станковый пулемет и вновь открывает стрельбу.

Огнем минометов белофинны подбили и этот пулемет, а Медведева оглушило взрывом. Тогда пулеметчик снова забирает замок и патроны и переходит на третий пулемет, продолжая поддерживать огнем действия отряда. Товарищ Медведев награжден орденом Ленина.

Советские танкисты продолжают славные традиции своих собратьев по оружию, изумлявших мир подвигами у озера Хасан, на реке Халхин-Гол, в болотистых лесах Западной Белоруссии и Западной Украины.

За образцовое выполнение боевых заданий на фронте борьбы с финской белогвардейщиной и проявленные при этом доблесть и мужество орденами Ленина награждены танкисты Наумов и Шевченко.

В бою командир танка Иван **Наумов** наехал на мину и подорвал гусеницу. Вследствие сильного ружейного и пулеметного огня выйти из танка и произвести ремонт было невозможно. Всю ночь танк находился на территории противника и вел бой. Попытки белофиннов зажечь танк не удавались — пулеметчики неизменно отгоняли их огнем.

На рассвете кончился запас боеприпасов, и Наумов приказал снять вооружение и выйти из танка. В течение 10 часов, отстреливаясь от наседавшего противника, Наумов с экипажем пробирался сквозь кольцо врагов и вышел к своим частям.

Механик-водитель Иван **Шевченко,** спасая жизнь раненых товарищей, на подбитом танке двинулся на исходную позицию. При движении от попадания второго снаряда возник пожар в моторной группе. Рискуя жизнью, Шевченко под сильным огнем вылез из машины и ликвидировал пожар. Танк и два раненых товарища были спасены.

С. Акифьев.
И. Миронов.

АНГЛО-АМЕРИКАНСКИЕ ОТНОШЕНИЯ

Нью Йорк (ТАСС). Как сообщает агентство Асошиэйтед пресс, английское правительство намерено предпринять ряд мер для успокоения американского общественного мнения, недовольного английской блокадой.

По имеющимся сведениям, английское правительство рассматривает также вопрос о создании контрольного пункта в Канаде для досмотра американских пароходов. Несмотря на то, что такой порядок более приемлем, чем досмотр в военных зонах, представители государственного департамента подчеркивают, что он будет сопряжен с большими затратами, так как американским судам придется отклоняться на несколько сот миль от своего курса. Кроме того, создание контрольного пункта в Канаде может привлечь туда германские подводные лодки.

Агентство указывает, что США вообще не желают официально признавать контрольных пунктов, где бы они ни создавались. Правительство считает, что власти воюющих стран должны осматривать американские пароходы лишь в открытом море.

—o—

ВЫСТУПЛЕНИЕ ПРЕМЬЕР-МИНИСТРА ДАНИИ

Берлин (ТАСС).

Германское информационное бюро передает, что премьер-министр Дании Стаунинг выступил на собрании членов „Северного общества трезвости" с речью, в которой остановился на трудностях экономического положения Дании.

„Война ухудшила позиции Дании и создала тяжелые условия на рынке труда. Народ и страна обеднели. Правительство прилагает все усилия к тому, чтобы противостоять угрожающей инфляции. Оно пытается удержать курс датской валюты и воспрепятствовать неимоверному повышению цен. Если население не перестанет делать запасов, правительство вынуждено будет прекратить это декретом. Будущее — неясно. Имеется еще много неразрешенных задач, но главной из них остается сохранение нейтралитета", заявил Стаунинг.

НА ЗАПАДНОМ ФРОНТЕ

Париж (ТАСС).

В официальных сообщениях о военных действиях, опубликованных в Париже вчера вечером и сегодня утром, говорится, что на фронте не произошло ничего нового.

Брюссель (ТАСС).

В военном обзоре газеты „Журналь" от 2 февраля говорится: „К западу от река Саар два французских патруля проникли далеко вглубь неприятельских позиций, выполнили свою задачу и вернулись без потерь на свои позиции".

Берлин (ТАСС).

Германское информационное бюро передает: „На фронте не произошло никаких особенных событий. В разных секторах фронта происходила обычная артиллерийская перестрелка. Германской разведывательной авиацией был совершен налет на английское сторожевое судно у острова Мэй".

ПОЛОЖЕНИЕ РАБОЧЕГО КЛАССА ФРАНЦИИ

Французское правительство принимает все меры к тому, чтобы довести положение рабочего класса Франции до уровня жизни колониальных рабов. Продолжительность рабочего дня на военных предприятиях превышает 60 — 70 часов в неделю. Французский министр вооружения Дотри заявил, что „уже сегодня есть рабочие, которые работают по 18 часов в день, и работницы, которые работают по 11—12 час. в день".

Растет количество безработных во Франции. Накануне войны было зарегистрировано свыше 340 тыс. безработных. В последнее время число их увеличилось. Это признает с ханжеским лицемерием и газета „Попюлер". В декабре 1939 г. она опубликовала ряд писем рабочих и работниц, оставшихся без работы уже после начала войны.

„Я — бывшая работница радиопромышленности. Больше года я хожу на отметку в бюро безработных".

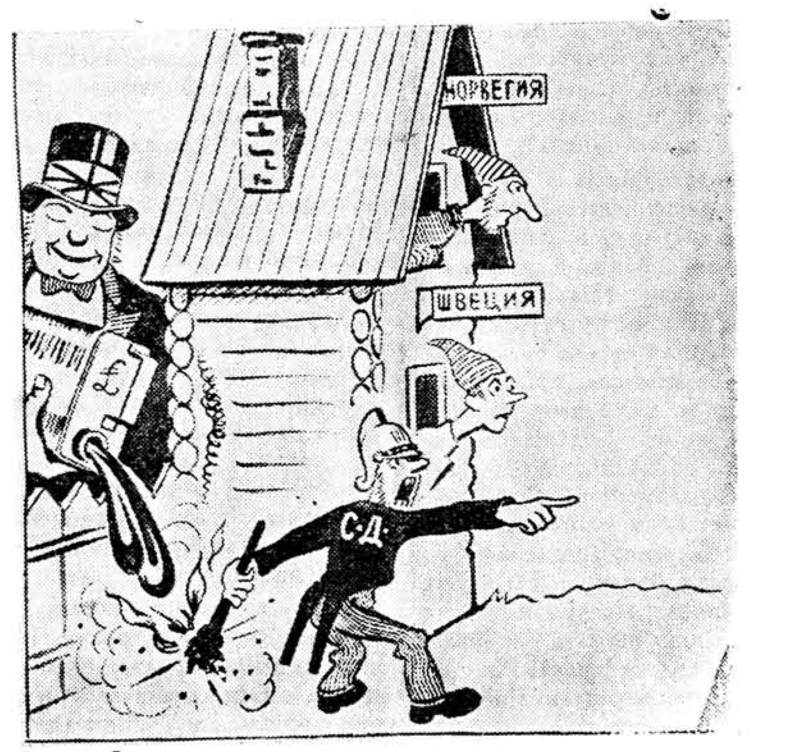
„Мне 18 лет. Я старшая из 4 х других детей. В доме—нищета. Найдите мне какую-нибудь работу".

„Я—старый участник войны. Мне 56 лет. Уже более 3 х месяцев я тщетно ищу работы... Я квалифицированный рабочий и готов выполнить любую работу, которую мне доверят. Но мебельное предприятие, на котором я работал 5 лет, закрыто с начала войны".

„Мне 68 лет, я живу со своей 62-летней сестрой. Мы обе вдовы... Мы с трудом жили на доход от небольшой работы, которой лишились, когда вспыхнула война. Моя сестра получает 7 франков пособия по безработице, а я как мать мобилизованного — 8 франков военного пособия Таким образом мы живем на 15 франков в день. Конечно, не умираем с голода, но представьте себе, что это значит, если нужно платить за квартиру, за освещение, за отопление, одеваться и вообще жить на столь скромную сумму вдвоем. Но, возможно, у меня нет основания для жалоб: есть, несомненно, более несчастные, чем мы. Я думаю о наших солдатах, о моем бедном сыне, которому я не могу послать даже маленькую посылку...

Сейчас зима, мы не можем отопить квартиру, у нас нет ни обуви, ни теплого платья".

ПОД ШУМОК.

Социал демократ:
— Нам грозит пожар с Востока!
Рис. В. Персон

(Фото-клише ТАСС).

ВОЙНА НА МОРЕ

Берлин, 3 февраля. Германское информационное бюро передает, что 28 января затонул греческий пароход „Аленис тарассос" водоизмещением в 5 600 тонн.

Стокгольм, 3 февраля. Газета „Стокгольмс тиднинген" сообщает, что в январе Англия потеряла 20 судов общим водоизмещением в 65.000 тонн, 2 эсминца и 3 подводных лодки; Франция — 2 парохода в 6.588 тонн, Германия—6 пароходов в 20.000 тонн. По итальянским сведениям, англичане потеряли также эсминец „Виконт", о чем они до сих пор умалчивают.

Потеря нейтральных стран составляют 42 парохода общим водоизмещением свыше 100 тысяч тонн.

(ТАСС).

* *
*

Берлин, 4 февраля, (ТАСС). Информационное бюро сообщает, что во время вчерашних разведывательных полетов над Северным морем германские самолеты атаковали английские военные и вооруженные торговые суда. Несмотря на сильный огонь неприятельских зенитных орудий и истребителей, были потоплены один английский траулер, четыре сторожевых судна и девять торговых пароходов. Много пароходов получило значительное повреждение. Три германских самолета не вернулись.

Расправа над шведскими „добровольцами" в бело-Финляндии

Стокгольм, 4 февраля. (ТАСС). Вербовщики «добровольцев» в бело-Финляндию не скупились на всякие обещания. Они сулили «добровольцам» высокие оклады и роскошную экипировку, расписывали поездку в Финляндию как увлекательную прогулку. Там, где не действовали подобные методы, вербовщики прибегали к запугиванию. Особенно практиковалось это по отношению к безработным.

Столкнувшись с действительностью маннергеймовской армии, пишет газета «Арбейдербладет», многие из «добровольцев» начали открыто протестовать, ибо убедились, что они будут драться совсем не за демократию и свободу, в чем их ранее усиленно убеждали. Их заклеймили как коммунистических агентов и быстро удалили с помощью «надежных» людей. Один из добровольцев пишет в своем письме, что многие из них покончили «самоубийством».

«Арбейдербладет» сообщает также о расстреле ряда шведских «добровольцев», выразивших свое недовольство маннергеймовской действительностью.

—o—

НЕДЕЛЯ „МОБИЛИЗАЦИИ НАЦИОНАЛЬНОГО ДУХА" В КИТАЕ

В Китае началась неделя „мобилизации национального духа", проводящаяся при поддержке всех слоев населения. Ее задачей является пропаганда среди солдат и населения, значения нынешней стадии вооруженного сопротивления. Общественные организации наметили ряд конкретных мероприятий в помощь армии, в том числе и посылку подарков солдатам на фронт. Во время кампании будут демонстрироваться лучшие патриотические кинофильмы, проведены массовые собрания, митинги и т. д.

ПО ГОРОДУ И ОБЛАСТИ

—o—

ПОЛИКЛИНИКИ И АМБУЛАТОРИИ В БЕЛОСТОКСКОЙ ОБЛАСТИ

К моменту прихода Красной Армии в Белостокской области была всего одна поликлиника. За период до 1-го января 1940 г. в области создано 9 новых поликлиник.

В 1940 г. будет организована еще одна поликлиника.

Выросло также значительно число амбулаторий: на 1-е сентября во всей области было всего 59 амбулаторий (18 городских и 41 сельских), за время до 1-го января 1940 г. открыто новых 56 амбулаторий, из них 21 городских и 35 сельских. 47 новых амбулаторий будет создано в течение 1940 г. (4 городских и 43 сельских).

МАТЕМАТИЧЕСКОЕ ОБЩЕСТВО В БЕЛОСТОКЕ

В ближайшее время в Белостоке ожидается приезд делегации Московского математического общества.

Эта делегация поможет находящимся в Белостоке математикам бывшей Польши создать местное математическое общество и развернуть научную деятельность.

КОНЬКОБЕЖНЫЕ СОРЕВНОВАНИЯ МОЛОДЕЖИ

Несколько дней тому назад в Белостоке состоялись междушкольные конькобежные соревнования. В соревнованиях принимало участие свыше 100 школьников. Первое место занял ученик 3-ей школы Харута, который пробежал 500 метров в течение 24 секунд. Второе место получил ученик 10 класса той же школы — Лихтенбаум, пробежав 500 метров в течение 26 секунд.

НОВЫЯ ДЗЕТДАМЫ І ДЗЕТСАДЫ

Зараз у Беластоцкай вобласці працуе 25 дзетдамоў. У 1940 годзе алкрыецца 30 новых дзетдамоў і 63 дзетсады.

КІНОТЭАТР У АЎГУСТОВЕ

На 15 тысяч жыхароў у Аўгустове маецца толькі адзін кінотэатр на 210 месц, што не забяспечвае культурных патрэбнасцей насельніцтва.

Балестоцкім трэстам кінофікацыі распрацован план дабудавання кінотэатра, які пачаў будавацца яшчэ перад вайной. У новым кінотэатры будзе рэстаран, комната адпачынку, чытальня, канцэртны зал.

На дабудаванне адпушчана 630 тысяч рублёў.

У БЕЛАСТОЦКІХ БАКСЁРАЎ

Баксёры Беластока рыхтуюцца да сустрэчы з баксёрамі Львова, Сустрэча адбудзецца ў пачатку лютага.

Адначасова беластоцкая каманда рыхтуецца да матча на пяршынства БССР па боксу.

Адказны радактар
Б. М. Зельманаў

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: г. Беласток, будынак Аблвыканкома. Тэлефоны рэдакцыі: адказнога рэдактара—45; партаддзела і сакратарыята —47; сельскагаспадарчага, культурнага. літаратуры і мастацтва, школьнага і інфармацыйнага аддзелаў—17.62 выдавецтва і аддзел аб'яў—35; друкарня і начная рэдакцыя 5.21. Падпіску на газэту прымае Саюздрук тэл. 5.14.

Упаўнаважаны абл.літа № 109. 1-я дзяржаўная друкарня ў г. Беластоку.